

[Bernhard Baunsgaard]

sen, der har skrevet en bog, der hedder »Flygtningeret«, en professor, der har beskæftiget sig overordentlig meget med denne sag, også fordi han er tidligere formand for Dansk Flygtningshjælp og er medlem af flygtningenævnet. Både fru Lise Østergaard og hr. Gammeltoft-Hansen påpeger, at i adskillige tilfælde kommer sagerne til flygtningenævnet, altså til appellinstansen, uden at være tilstrækkelig godt forberedte.

Jeg kan oven i købet citere fra den afhandling, som hr. Gammeltoft-Hansen har skrevet, hvor han ikke alene bruger udtrykket »i adskillige tilfælde«, nej, han bruger udtrykket »i mangfoldige tilfælde af de appelsager, vi får, er det for dårligt forberedt.«

Jeg har ikke dermed angrebet embedsmændene, forstået på den måde at jeg har sagt, at de har gjort det dårligere, end de kunne. Men jeg tror også, ministeren har antydnet et sted, at disse embedsmænd har fået et område, som er nyt for dem, og at det derfor i denne fase i hvert fald har været vanskeligt for dem at finde frem til, hvad der skal ske med sådanne sager.

Men det, jeg gør, hr. minister, her fra denne talerstol, er bestemt ikke at angribe embedsmændene. Jeg har skrevet i min kronik, at danske embedsmænd er karakteriseret ved en yderst loyal opfyldelse af deres chefs ønsker, og det er det, min bebrejdelse er rettet mod. Det er justitsministeren, jeg bebrejder, og det er jo justitsministeren og ikke embedsmændene, fru Lise Østergaard til syvende og sidst angriber.

For hvordan er indstillingen hos justitsministeren? Har den ikke hele tiden været, at den lov, vi vedtog i 1983, er en lov, der er for god? Ikke for god på grund af de betingelser, vi stiller op, for dér er vi ikke gået ud over det, vi har haft siden 1951, men for god, fordi vi sikrer retssikkerheden for asylansøgere. Er det ikke det, der ligger bagved, og har embedsmændene ikke forstået, at justitsministeren ønsker, der ikke skal komme så mange igennem?

Lenger (VS):

Jeg bed mærke i, at ministeren sagde, at han svarer meget gerne på, hvad folketingsmedlemmer siger fra talerstolen, og kommenterer meget gerne de vurderinger, som folketingets medlemmer har, hvorimod han ikke

er så begejstret for at kommentere artikler, som udenforstående skriver i avisen; hvorefter ministeren brugte stort set hele sin taletid på at kommentere fru Lise Østergaards kronik i Berlingske Tidende. Det synes jeg er noget skuffende.

Jeg kunne godt have tænkt mig at få ministerens vurdering af, hvor stor risikoen egentlig er for at træffe forkerte afgørelser ved de lovændringer, som formentlig nu bliver gennemført.

Jeg sagde bl.a. i mit indlæg, at der havde været 114 sager til behandling i flygtningenævnet, hvor der var givet afslag i direktoratet med begrundelsen »åbenbart grundløs«, og hvoraf de 16 havde fået ændret afgørelsen til flygtningestatus. Det synes jeg egentlig ville være interessant at få en vurdering af fra ministerens side; det er jo oplysninger, som han selv har givet til folketingets retsudvalg. I sin kronik forleden dag gjorde hr. Gammeltoft-Hansen meget ud af, at man aldrig kan opnå en procedure, der er fuldkommen, og aldrig kan opnå 100 pct. korrekte afgørelser. Han talte om, at vi altid måtte leve med en risiko for nogle få procents forkerte afgørelser. Men her er der altså tale om en fejlmargen på 15 pct., og det er betydelig mere. Det siger noget om, hvordan begrebet »åbenbart grundløs« virker, og som nu ikke bare skal have den konsekvens, at man får en lidt anderledes sagsbehandling, nej, man skal direkte unddrages en appelmulighed. Nu er det virkelig alvor at blive dømt til at være »åbenbart grundløs«. Det havde jeg egentlig forventet at få en kommentar til af ministeren; ikke mindst fordi det er hans egne tal, men også fordi det jo ikke er oplysninger, som bare har stået i en eller anden avis, skrevet af en eller anden, som ministeren er skuffet over.

Så er der en anden ting, jeg har bemærket ved debatten her, og det er, at de ordførere, der står bag lovforslaget, altså hr. Torben Lund og hr. Hagen Hagensen og også justitsministeren, overhovedet ikke har kommenteret det ændringsforslag, som er stillet af SF og det radikale venstre. Det synes jeg faktisk ville være meget rart at få en kommentar til, så vi kunne høre, hvad der egentlig er argumenterne imod, at der bliver beskikket en advokat til den person, der står i fare for at blive »åbenbart grundløs« som asylansøger, før den pågældende skal have en samtale